

MONENIKÄISIÄ VANHUKSIA

Vanhus, vanha, ikääntynyt, iäkäs, ikäihminen, ikäloppu, seniori, eläkeläinen, kypsään ikään ehtinyt ja harmaa pantteri kokoontuivat. Kuka heistä oli kaikkein vanhin? Vaikea kysymys. Mitä ikäsi liittyvää nimitystä aiot aikanaan käyttää? Onko joku niistä jo ajankohtainen? Minä olen harmaahapsi jo nyt, senioriksi en suomen kielen ystävänä aio myöhemminkään ryhtyä. Aika vanhaksi kyllä tunnen jo itseni, mutta en vanhukseksi. Kuulin, että ihmiset yleensä pitävät vanhoina itseään 15 vuotta vanhempia. 15-vuotiaan mielestä kolmekymppinen on jo tosi vanha ja minusta 78-vuotias on kyllä huomattavasti vanhempi kuin minä itse.

On menossa vanhusten viikko. Vanhus-sana on neutraali, ei väheksyvä tai loukkaava. Arvonimenäkin sitä voi pitää – ja sen mukaisesti kohdella vanhuksia arvokkaasti ja arvostaen. Ikää ja kertyneitä vuosikymmeniä ei tarvitse peitellä tai hävetä. Kaikki päivät ovat lahjaksi saatuja. Vuosikymmenten tuomat toiminnan rajoitteetkin kertovat siitä, että on eletty. Raamatussa todetaan joistain ihmisistä, että ”kuoli elämästä kyllänsä saaneena”. Hyvä tavoite kaikenikäisille.

Psalmi 71 on nimetty vanhuksen rukoukseksi. Siinä rukoilija pyytää näin: ”Herra, sinuun minä turvaan. Älä milloinkaan hylkää minua. Älä hylkää minua nyt vanhuuden päivinä, älä jätä, kun voimani uupuvat. Jumala, sinä olit opastajani jo kun olin nuori, ja tähän päivään asti olen saanut kertoa ihmeistäsi. Kun nyt olen vanha ja harmaapäinen, älä hylkää minua, Jumala. Minä julistan tuleville polville kätesi mahtia ja tekojesi suuruutta.” Iästäsi riippumatta turvasi on Jumalassa.

Kirkkoherra Annakaisa Rantala, Orimattilan seurakunta